

MODLITWA PRZY WIGILIJNYM STOLE W RODZINIE KATOLICKIEJ

Przygotowanie stołu wigilijnego

Stół powinien być duży, by wszyscy domownicy mogli przy nim zasiąść i jeszcze jedno miejsce zostało, jak każe tradycja, dla gościa, który może nadejść. Stół nakryty białym obrusem, pod nim siano – pamiątka narodzenia Chrystusa w żłobie na sianie. Na środku stołu stawiamy jedną większą świecę, małe świece przed każdym nakryciem. Obok świecy kładziemy Pismo święte otwarte w tym miejscu, z którego będziemy czytać Słowo Boże. Obok świecy i Pisma świętego kładziemy na jednym talerzu opłatki, którymi będziemy się łamać, a na drugim talerzu kładziemy opłatki, listy i kartki, które otrzymaliśmy na święta od naszych bliskich i znajomych. W pokoju stoi choinka wcześniej ubrana, pod nią lub obok mała szopka.

WIECZERZA WIGILIJNA

*„Jest taki zwyczaj w mym kraju rodzinnym,
Gdy pierwsza gwiazda błysnie na wieczornym niebie,
Ludzie wspólnego gniazda łamią chleb biblijny,
Najtkliwsze uczucie, przekazują w tym chlebie” C. K. Norwid*

1. ZAPALENIE ŚWIECY

*Ojciec, matka rodziny lub ktoś ze zgromadzonych zapala świecę i mówiąc:
„Światło Chrystusa”. Wszyscy odpowiadają: „Bogu niech będą dzięki”.*

2. ŚPIEW KOLĘDY, np. „Wśród nocnej ciszy”

3. CZYTANIE EWANGELII O NARODZENIU PANA JEZUSA (Łk 2, 1-14).

Ponad dwa tysiące lat temu przyszedł na świat Jezus Chrystus, Syn Boży, rodząc się w stajni betlejemskiej jako bezbronne Dziecię. Opowiada nam o tym Ewangelia według św. Łukasza. Stojąc, posłuchajmy z wiarą, jak to czynili nasi przodkowie, słów Dobrej Nowiny opisującej najradośniejsze dla całej ludzkości wydarzenie narodzin Syna Bożego, Jezusa Chrystusa.

Słowa Ewangelii wg św. Łukasza:

„W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybrali się wszyscy, aby dać się zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta dawidowego zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby dać się zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania”.

4. WSPÓLNA MODLITWA

Po odczytaniu Ewangelii ojciec rodziny mówi: Chrystus Pan dziś przypomina nam swoje przyjście na ziemię. Bóg stał się człowiekiem, przyszedł, by nas zjednoczyć z Ojcem w niebie oraz zjednoczyć nas ludzi w swojej miłości. Zanim weźmiemy w ręce opłatek i połamiemy się ze sobą, i z tymi którzy nam opłatek przysłali, obejmijmy modlitwa wszystkich, których chcemy dziś wspominać i być z nimi w jedności.

Jezusa Chrystusa, który przyszedł na świat, aby nas zbawić prosimy by obdarzył nas miłością i pokojem, powtarzajmy: **Obdarz nas miłością i pokojem !**

- Panie Jezu, udziel naszej rodzinie daru zgody i pojednania, szczęścia i radości
- Panie Jezu, obdarz nas szczęściem, radością, miłością i pokojem, także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych
- Panie Jezu, wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych i nieszczęśliwych, pociesz i umocnij Dobrą Nowiną Zbawienia
- Panie Jezu, obdarz, naszych zmarłych krewnych, bliskich, znajomych szczęściem i wiecznym zbawieniem
- Pozostając w ciszy przedstawmy z wiarą, Bogu nasze osobiste podziękowania, prośby a by je pobłogosławił

Zjednoczeni w miłości, odmówmy wspólnie modlitwę, której nauczył nas Jezus Chrystus: **Ojcze nasz ...**

Polećmy Bogu przez pośrednictwo Matki Jezusa Chrystusa - naszą rodzinę, naszych przyjaciół, sąsiadów, gości, samotnych i chorych: **„Zdrowaś Maryjo ... Wierzę w Boga ...”**

Bożemu miłosierdziu polećmy także zmarłych z naszych rodzin...

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

5. ŻYCZENIA I DZIELENIE SIĘ OPŁATKIEM

Ojciec rodziny bierze talerz z opłatkami i mówi: Najcenniejszym darem Boga dla ludzkości jest Jezus Chrystus, darmo Go otrzymując, Jego chcę właśnie dawać każdemu. Tylko On – jako ten chleb – opłatek – jest Chlebem dającym prawdziwe życie, życie wieczne.

Teraz ojciec podaje każdemu na talerzu opłatki zaczynając od najstarszych. Każdy bierze sobie opłatek. Ojciec składa życzenia, następnie łamie się opłatkiem z matką i pozostałymi członkami rodziny. Dzieci łamią się opłatkiem najpierw z rodzicami, następnie ze starszymi osobami i między sobą.

6. SPOŻYWANIE WIECZERZY WIGILIJNEJ

7. WSPÓLNE KOŁĘDOWANIE

Po Wieczery wspólnie całą rodziną przy „rodzinnym żłóbku” lub „choince” kołędowanie (śpiewanie kolęd). Nie należy włączać telewizora. Kiedy wieczerza dobiegnie końca, śpiewamy kolędy, dzieci mogą zainscenizować małe jasełka przy choince. Święta Narodzenia Pańskiego są również doskonałą okazją, by wprowadzać dzieci w tajemnice naszej wiary, by rozmawiać z nimi na temat tego, w co i dlaczego wierzymy. Nie traćmy tej okazji przekazania wiary. Niech tradycja tych świat nie ogranicza się jedynie do wspólnie spożytej wigilijnej wieczerzy, połamania się opłatkiem czy wręczenia prezentów spod choinki i ewentualnego przyjścia na pasterkę. Chciejmy razem śpiewać kolędy, poświęćmy czas na wspólne rozmowy o tym, co wydarzyło się w Betlejem 2000 lat temu, ale też o tym, co dzieje się teraz w naszym życiu, dlaczego obchodzimy te święta.